

Han Berghs

DE ARK VAN MARIE

'het meesterplan van de dierenredders'

Illustraties Chrys Steegmans

Inhoud

Voorwoord	3
1. Naar het circus	4
2. Hotel stoot je hoofd niet..	10
3. Een donders goed idee	15
4. De pyjama van de zebra	21
5. Missie Oehoe	26
6. De Gravin van Metternich	31
7. Waar horen dieren thuis?	37
8. De gravin denkt na	43
9. Een trouwpartijtje	49
10. De Ark van Marie	54
11. Het stadhuis op stelten	59
Nawoord	64
Over de auteur en de illustrator	66
Colofon	67

Voorwoord

Marie, de hoofdpersoon in het boek, wilde eerst journalist worden en daarna muzikant, maar het lijkt erop dat ze nu dierenredder wordt...

Nadat ze een oehoe bevrijd heeft uit een circus, gaat ze samen met die oehoe op avontuur bij een dierentuin en sluit ze er, als een ware ambassadeur, vriendschap met de dieren. Daarna maakt ze samen met haar vrienden een plan om alle gevangen dieren uit de dierentuinen te bevrijden.

In 'DE ARK VAN MARIE' staan elf grappige verhalen, leerzaam en met humor, waarin kinderen op een speelse manier kennismaken met uitheemse dieren, hun eigenaardigheden en waar ze eigenlijk thuishoren.

De leuke tekeningen in het boek zijn van Chrys Steegmans, beeldend kunstenaar en natuur ambassadeur.

'DE ARK VAN MARIE, het meesterplan van de dierenredders', is een voorleesboek, ook geschikt om zelf te lezen voor kinderen van 9 tot 13 jaar (B-boek; E6 tot AVI-plus).

Han Berghs

1. Naar het circus

Na haar avonturen in 'EEN VERGETEN TUIN' en als 'XYLO-FIENTJE' op het conservatorium, woont Marie alweer een tijdje bij haar vader en moeder, Jaza en Siri.

Samen wonen ze in een grot, en zijn een van de laatste grottenmensjes van Maastricht. Ze zijn maar tien centimeter lang.

In de grot is het altijd heel gezellig, zeker als opa Gerrit Fluiteguit op bezoek komt.

Vandaag is opa Gerrit er weer. Hij zegt tegen Marie:

'Er is een circus in Maastricht aangekomen. Zullen we er naar toe gaan?'

'Ja, dat lijkt me leuk,' zegt Marie, 'hebben ze ook olifanten en tijgers? En acrobaten en clowns?'

'Jazeker,' zegt Gerrit.

Jaza zegt:

'Ik ben benieuwd wat je van die getemde wilde dieren vindt.'

'Hoezo?' vraagt Marie.

'Oh, niks,' zegt Jaza.

'We horen je commentaar wel, als je straks terugkomt,' zegt Siri.

's Middags gaan Gerrit en Marie naar het circus. Midden in de stad staat een heel grote ronde tent. Naast de tent staan allemaal hokken met dierenverblijven, en woonwagens voor de circusartiesten.

Gerrit en Marie staan voor zo'n dierenhok.

'Ik ben zo klein,' zegt Marie, 'dat ik zo bij die tijger naar binnen kan lopen, maar dat lijkt mij geen goed plan...'

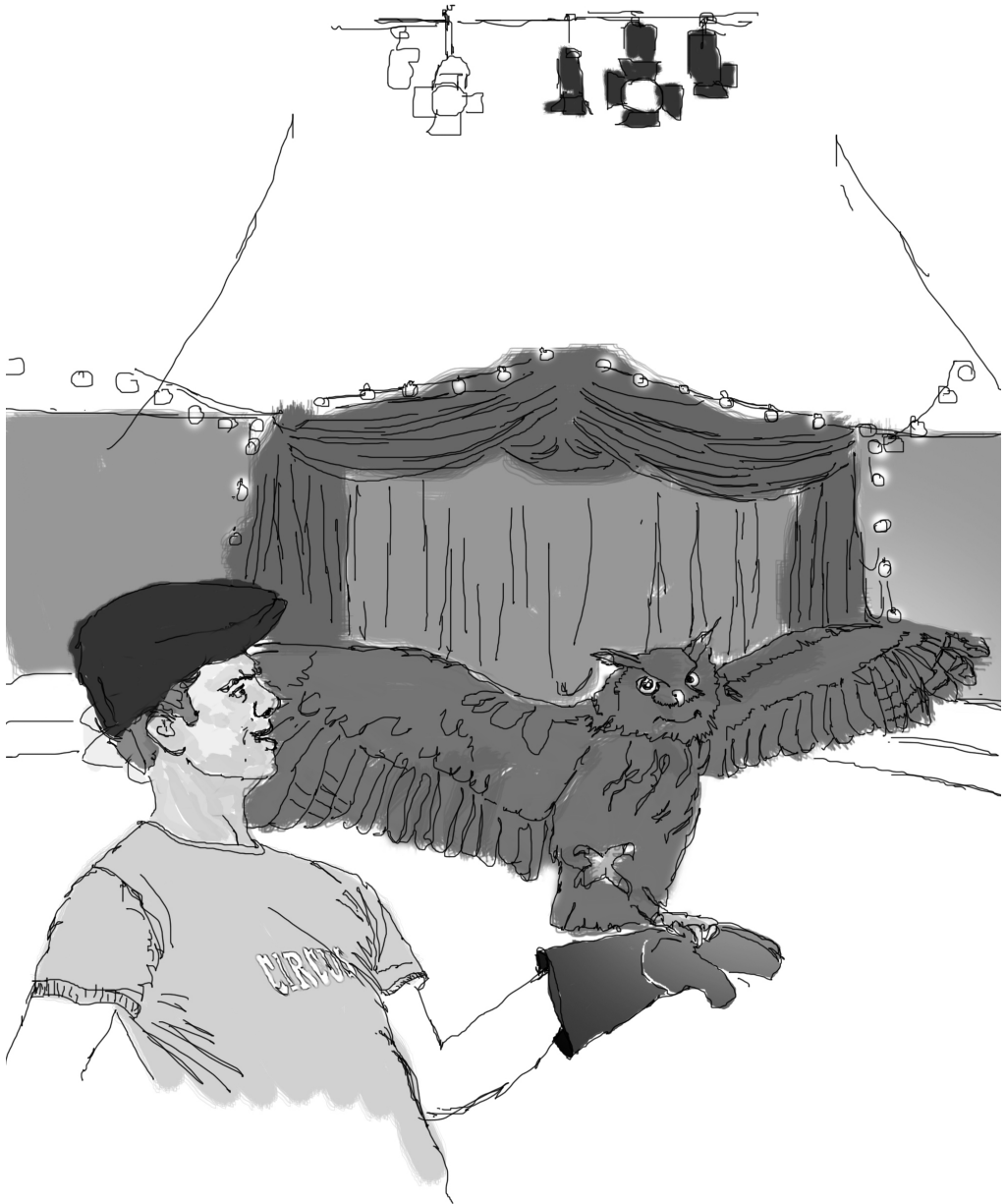
Er klinkt een harde bel, en alle mensen gaan de tent in, en zoeken een plaatsje op. Gerrit en Marie zitten samen op een stoel helemaal vooraan.

De circusdirecteur komt achter een gordijn vandaan en zegt:

'Welkom hooggeëerd publiek! Vandaag laten wij u kennismaken met een getemde tijger, dansende olifanten, vliegende acrobaten, wilde paarden, en gekke clowns. Ook zullen wij u de kunsten van onze nieuwe aanwinst laten zien: Krissie, een gedresseerde oehoe.¹

Op dat moment komt er een man aanrennen met een dikke leren handschoen aan een hand, met daarop een grote vogel, een oehoe.

1 De oehoe is een van de grootste uilensoorten op aarde.

'Oh, wat is dat een geweldige vogel,' zegt Marie.

'Ja, zegt Gerrit, 'maar het is een roofvogel. Hij heeft scherpe ogen en scherpe klauwen. Als je in zijn klauwen terecht komt, ben je de klos.'

De oehoe zit met een poot vast aan een lang dun touw. De man gooit de oehoe de lucht in. Hij vliegt aan het touw door de circustent, hoog over de mensen. De kinderen beginnen te schreeuwen van angst, maar de oehoe doet ze niets. De man blaast op een fluitje. De oehoe daalt neer op de dikke handschoen van de man, en hij krijgt wat lekkers.

Daarna gooit hij de oehoe weer de lucht in. Deze keer vliegt de oehoe niet in het rond, maar gaat meteen naar de stoel waar Gerrit en Marie op zitten.

'Oh, jee,' zegt Marie, 'hij zal ons toch geen lekkere hapjes vinden?'

Maar de oehoe gaat voor hun stoel op de grond zitten, en zegt:

'Ik heet Krissie Oehoe, en ik heb jullie al eens eerder vanuit de lucht gezien. Jullie moeten me helpen. Kom na de voorstelling naar mijn kooi naast de tent. Maar zorg ervoor, dat niemand jullie ziet.'

Dan vliegt hij terug naar de leren handschoen van de man, en samen verdwijnen ze achter het gordijn.

Meteen daarna komen drie olifanten aangerend. Ze klimmen alle drie op een omgekeerde ton, en beginnen rondjes te draaien terwijl een man met een zweep knalt.

'Die man met die zweep is een dierentemmer,' zegt Gerrit.

'Wel knap wat hij die olifanten laat doen,' zegt Marie, 'maar volgens mij vinden die dat helemaal niet leuk. Ze zijn bang voor de zweep.'

Alle mensen beginnen te klappen, en de olifanten vertrekken. Daarna wordt er door een heleboel mannen heel snel een grote kooi opgebouwd. Als ze nog maar net klaar zijn met bouwen, komt er een tijger door de kooi aangerend. Een juffrouw in een strak pakje klimt in de kooi. Ze heeft ook een zweep bij zich, en roept:

'Aki! Down!'

De tijger gaat liggen, en zij gaat bovenop hem zitten. Even gromt de tijger.

'Pas op Aki!' zegt de dame, en knalt met de zweep.

Ineens begint het circusorkest te spelen, en de tijger en de vrouw maken samen een soort dansje. De mensen vinden het prachtig, en beginnen te klappen, en roepen:

'Bravo! Bravo!'

Na het optreden van de tijger en haar meesteres, wordt de kooi snel afgebroken, terwijl twee clowns met heel grote schoenen gekke dingen doen. Ze vallen over hun eigen voeten en die van elkaar. De mensen liggen in een deuk van het lachen. Marie vindt het ook wel grappig, maar moet toch de hele tijd denken aan Krissie Oehoe, die om hulp heeft gevraagd. Wat zou er aan de hand zijn? Ook als de acrobaten hoog in de lucht hun kunsten laten zien, en bij het optreden van de paarden, moet Marie aan Krissie denken.

Eindelijk is de voorstelling afgelopen. Gerrit en Marie verlaten de circustent en sluipen naar de kooi van Krissie Oehoe.

'Ah, daar zijn jullie,' zegt hij, 'jullie moeten me bevrijden. Het is hier verschrikkelijk! Misschien lijkt het wel leuk daarbinnen in die circustent, maar hoe wij gedresseerd worden, is echt heel gemeen! Denk je nu echt dat die olifanten het leuk vinden om rondjes te draaien op een ton? In de natuur leggen olifanten heel grote afstanden af. Ze leven samen in grote gezinnen, waar ze goed voor elkaar zorgen. Dat zijn ze hier allemaal kwijt. En die tijger? Doodsbang is hij om geslagen te worden. Daarom doet hij braaf alles wat die juffrouw van hem vraagt. In de natuur leven tijgers in grote gebieden. Als je ze opsluit in een klein hok, worden ze knettergek, en ook nog bang om geslagen te worden. Nee, het is helemaal verkeerd om dieren uit hun natuur weg te halen, en ook nog alleen maar om de mensen te amuseren. Dieren hebben ook gevoel hoor! Moet je mij hier eens zien zitten...'

Krissie Oehoe zit met een touw vast aan een stang. De kooi waar hij in zit, is gelukkig niet op slot. Gerrit en Marie gaan de kooi in, en maken Krissie los.

'Dankjewel,' zegt hij, 'klim nu allebei maar op mijn rug, dan zijn we zo vertrokken.'

Even later vliegt Krissie Oehoe met Gerrit en Marie op zijn rug, hoog boven Maastricht.

'Waar gaan we naar toe?' vraagt Marie.

'Naar Slavante, bij de Sint Pietersberg, waar jij woont,' zegt Krissie.

'Hoe weet jij dat?' vraagt Marie.